

- a. Revision af Artikel 2 med Hensyn til Forhøjelsen af Lavalderen fra 14 til 15 Aar;
- b. Indsættelse af en Bestemmelse, der forhøjer den i Artikel 4 fastsatte Alder, under hvilken Indførelse i en Protokol er obligatorisk;
- c. Indsættelse af en Bestemmelse angaaende Fastsættelse af den Alder, i hvilken der er Adgang til Beskæftigelse ved Arbejder, der er farlige for Livet, Helbredet eller Moralen;
- d. Revision af Undtagelsesbestemmelser;
- e. Erstatning af Artiklerne 7—14 i fornævnte Konvention af 1919 med saadanne Bestemmelser, der fornylig er vedtaget af Konferencen.

Med Hensyn til den partielle Revision af Konventionen af 1932 om Lavalder ved ikke-industrielle Arbejder var følgende Punkter opstillet:

- a. Revision af Undtagelsesbestemmelser, for saa vidt angaar Børn fra 14 til 15 Aar;
- b. Revision af Artikel 2 med Hensyn til Forhøjelse af Minimumsalder fra 14 til 15 Aar;
- c. Forhøjelse til 13 Aar af den Alder, der er fastsat i Artikel 3, Stk. 1;
- d. Indsættelse af en Bestemmelse, der foreskriver Indførelse i en Protokol af Arbejdere under en vis Alder;
- e. Ophævelse af Artikel 9;
- f. Erstatning af Artiklerne 10—16 i Konventionen af 1932 med saadanne Bestemmelser, der fornylig er vedtaget af Konferencen.

I Udvalget, hvis Drøftelser tog deres Udgangspunkt i den af Arbejdsbureauet udarbejdede blaa Rapport, var navnlig Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Lavalderen fra 14 til 15 Aar Genstand for livlig Diskussion.

Der var i Udvalget Enighed om, at en Forhøjelse af Lavalderen, der formentlig maatte drage en Forhøjelse af den skolepligtige Alder med sig, vilde være til Gunst ikke blot for Børnene, der vilde faa en bedre Uddannelse, hvilket atter vilde betyde en Bedring af Arbejderklassen i kulturel Henseende, men tillige vilde medføre en Formindskelse af Arbejdsløsheden blandt unge Mennesker. Flere Medlemmer i Udvalget maatte imidlertid — om end de i Princippet kunde give Ændringsforslaget deres Tilslutning — forbeholde sig deres Stilling, idet det paa Forhaand maatte anses for tvivlsomt, om deres respektive Regeringer — af finansielle eller andre Grunde — kunde forhøje den lovpligtige Skolealder. Hvis dette ikke var Tilfældet vilde der fremkomme et Tidsrum, i hvilket Børn ikke vilde være beskæftiget, hverken i Skolen eller i nogen Virksomhed.

Undtagelsesbestemmelserne i Konventionen vedrørende Arbejde i Industrien om Børns Adgang til at beskæftiges i Familieforetagender var ogsaa Genstand for en mere indgaaende Drøftelse. Det blev saaledes anført, at det var ønskeligt at komme bort fra saadanne Undtagelsesbestemmelser, idet Børn, der beskæftiges i saadanne Foretagender, maa have samme Mulighed for Uddannelse, som Børn, der beskæftiges i andre Virksomheder.

Da det imidlertid maatte anses for sandsynligt, at Udsigterne til at føre Konventionen ud i Livet, vilde formindskes, dersom Undtagelsesbestemmelserne blev ophævet, enedes man om en ændret Form for Bestemmelserne samt i Forbindelse hermed om en Henstilling angaaende Lavalderen for Børns Adgang til industrielle Familieforetagender, der tilskynder den nationale Lovgivning til at udstrække Bestemmelserne vedrørende Børns Lavalder til ogsaa at omfatte Familieforetagender.

Paa Grundlag af Udvalgets Indstilling vedtog Konferencen Konventionsudkastene med henholdsvis 98 Stemmer mod 18 (Industri) og 81 Stemmer mod 22 (Ikke-industrielle Arbejder) og Henstillingen med 82 Stemmer mod 18.

De af Konferencen vedtagne Forslag til Konventioner og Henstilling har i dansk Oversættelse følgende Ordlyd: